

Forfatter: Houstrup, Jens Christian

Titel: BREV TIL: Irgens, Anne Lene Johanne FRA: Houstrup, Jens Christian (1852-12-12)

Citation: Houstrup, Jens Christian : "BREV TIL: Irgens, Anne Lene Johanne FRA: Houstrup, Jens Christian (1852-12-12)", i *Breve fra og til C. Hostrup*, Gyldendalske Boghandels Forlag, s. 213. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001987109-000-shoot-L0019871090000068.pdf> (tilgået 13. juli 2024)

Anvendt udgave: Breve fra og til C. Hostrup

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Rom. 12te Decbr.

Jeg kom da til Rom uden Uheld igaar Eftermiddags og gik med mine Rejsefæller strax hen til Trattoria, den Restauration, hvor de Danske spiser, hvor jeg traf en heel Flok Landsmænd, samt et Par Svenskere og Nordmænd. Molbech var yderst forekommende, og Magister Bröchner synes jeg meget godt om. Den smaa Student Meyer, som vi gjorde Bekjendtskab med i Wien, traf jeg her igjen og syntes overordentlig godt om ham, det er en lille tænksohm Fyr. Af Malere er her Kraft og Læssøe samt en Svensker Blackstadius; af Billedhuggere Thielemann og Kolberg samt Svenskeren Molin og Nordmanden Middelthun, desuden de to Arkitekter, som alligevel toge med os og endeel Andre, jeg endnu ikke kjender. Desuden er her en Capitain Jespersen, Cand. jur. Leuning, Cold med Grev Petersdorf og Gad med Berner (Hovmestere for to unge Pengemænd), samt en ganske udmærket Bagervend Schröder, et smukt dannet Menneske, som er Pot og Pande i Selskabet, tjenstvillig og udmærket flink til alt Arrangement. Igaar affholdtes et lille Modtagelsesgilde i Anledning af de fire Danskes Ankomst, idag har jeg været paa Forum og i Colosseum og i Peterskirken og senere en Spadseretur paa Campagnen i det dejligste Sommergejr, og er s. 214 endnu ganske beruset af al den Herlighed, jeg har seet. Først her nede i Italien har jeg lært, hvad Bjerger er; paa den store, bølgeformige Campagne, som i saa meget minder om den jydskede Hede, danne de blaa og violette Bjerger en Baggrund, som er aldeles fortryllende. I Morgen skal jeg ud at søge om Privatlogi, og jeg glæder mig som et Barn til at faae mit eget Værelse aldeles for mig selv og kunne begynde at bestille Noget, hvad det saa bliver. For det Første faaer jeg travlt med Julearrangementet; Juleaften samles alle vi Skandinaver hos Gad, Cold og Leuning, som boer sammen. Foruden os Herrer vente vi Fru Kerr med Familie, samt Minister Paulis Familie, og her er tillige nogle, som det synes, meget elskværdige Damer fra Sverrig, af hvilke den ene er Malerinde. Arkitekterne og Malerne skal dekorere Salen, Schröder bager Julekage og besøger Stegen, Læssøe pynter Juletræet (som i Mangel af Andet er et Laurbærtræ), Molbech og jeg laver Deviser og Sange, endvidere skal Thielemann, som forstaaer den Kunst, koge Julegrøden med den behørigede Mandel i. Nærmere Besked skal I naturligviis faae, naar det Hele er bragt paa det Rene. Imidlertid vil man vel den Aften især føle Hjemvee, og der bliver altid over den Art Fester i et fremmed Land en Slags Veemod, som maaskee paa en vis Maade forhøjer Stemningen, men dog egentlig gjør den til noget Andet, end den skulde være. Vi blive imidlertid et Selskab paa en 40 Stykker, s. 215 vi faae Damer til at skjenke The o. s. v., saa det vil blive saa komplet, som paa nogen Maade er muligt. Gid I andre nu maa faae en rigtig glædelig Juul og ikke længer skrante. Jeg befinder mig i legemlig Henseende bedre, end jeg længe har gjort; jeg sover uafbrudt om Natten og vaagner med en sand Tærsker-Appetit. Molbech siger, at mit Skjæg klæder mig godt og raader mig til at gaae med det derhjemme, men deri vil jeg ikke følge ham.

Jeg har strax faaet Rom kjær, endnu kjærere end Florens; det er den første fremmede By, hvor jeg kunde have Lyst til at opholde mig længere; dog beroer det meget paa Forholdene (de økonomiske), hvor længe jeg tør blive her, og jeg længes efter at høre om Legater og sligt. Fare igjennem kan man ikke her; har man engang forvildet sig ind i denne Trylleverden, saa maa man trænge lidt tilbunds deri, hvormeget man end savner. Alle Forhold er bedre hjemme, det er sandt, Mennesker hjemme elskværdigere og dybere, men her er saa meget Stort og Herligt, som man ingen Anelse har om ved at leve under vore smaa Forhold. Peterskirken slog mig ikke; den ligner en uhyre stor, pyntet Dandsesal, men ingen Kirke som Domkirken i Florens eller flere af dem, jeg har seet paa min Rejse. Thorvaldsens Monument over Pius den 7de er uden Sammenligning det Smukkeste, Kirken indeholder, og dog er det for lille til de øvrige gigantiske Forhold. Det morede s. 216 mig at see et Monument af Canova, som reent faldt igjennem ved Siden af vor store Landsmands. Men Ruinerne, Templerne og Obeliskerne og Søjlerne og Colosseum med Vedbendrankerne over Murene og den blaa italienske Luft som Lofthvælvning — det slog mig. De store Samlinger af Malerier og Antikker vil give et Menneske nok at bestille for flere Maaneder, og jeg selv, som i Regelen kun seer paa det Allerbedste, fordi der ikke er Tid til mere, vil faae nok at gjøre med al den Mængde, som her findes af Raphael og Michel Angelo, Correggio og en af mine kjæreste Malere, Fra Bartolommeo. Naar saa ovenikjøbet Carnevalet kommer, saa bliver man saa overlæstet, at man maa have lang Tid til at fordøje det altsammen.

Glædelig Juul, min egen Moder, og alle I Kjære, hele Flokken af Store og Smaa.

Eders
Christian.